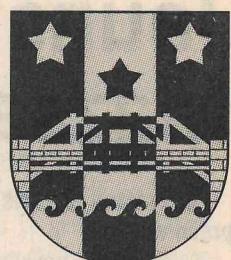

Mazsalacietis

«Liesmas» pielikums

2006. gada 6. decembrī

Bezmaksas

REDAKTORA SLEJA

Pagājušajos Ziemassvētkos es saņēmu kādu jauku grāmatu. Tad jau bija mazliet par vēlu to lasīt, jo grāmatīnā bija pārdomas par svētku gaidīšanu. Tā bija domāta lēnai, nesteidzīgai pirmssvētku lasīšanai. Šogad es to atkal atradu un, par laimi, laikā. Piedāvāju mazu fragmentu no grāmatīnas sākuma, un, ja jums patīk, vēl paspēsiet to atrast grāmatnīcās vai bibliotēkā. Lai jums jauka svētku gaidīšana!

«Sākumā tu tikai zini, ka būs. Būs svētki: dāvanas, piparkūkas, melodijas, svečītes, atmīnas. Atkal, vēlreiz. Mostas šaubas, bailes no vilšanās. Atkal, vēlreiz – nebeidzama rosiņa, laika trūkums, nogurums?

Nē, nē! Nemanāmi ir pienācis brīdis, kad tu ne tikai zini, ka būs, bet jau jūti, ka ir – tuvumā, saņiedzami. Tuvu, tuvu ir svētki: prieks, brīvība, gaismas.

Tu pamosties no rīta un gribi darīt to, ko vienmēr, un tā, kā vienmēr. Taču ierastā marša vietā tavs privātais orķestris pēkšni sāk spēlēt pavisam ko citu. Kājas turpina ikdienas gaitas, bet acis izskrien kādu riksi pa debesu plašumiem. Sākumā neveikli, bīstoties, vai tik neapsauks, neapsmies, nenorās. Vēlāk, dienasvidū, drošāk – acis jau jūtas savā daļā nokļuvušas. Un pievaka – tās nostāigā garus debesu gabalus.

Nu sapņiem ir vaļa! Jā, jā, tev ir daudz darba un maz laika, kā tad! Tomēr šovakar priekšroka sapņiem. Slapjās, sīkās sniegpārlas pārvēršas lielos, laipnos putnos. «Nāc!» tie aicina. «Uz kurienu tevi aiznest?» tie jautā. «Nebaides!» tie drošina.

Tu esi cilvēks – tev ir jāsapņo. Tu esi cilvēks – tev ir jālido. Īpaši tagad, kad tik daudz darba un maz laika.

«Klusā naktis, svēta...» Tu vari īgnoteis – visur skan, tik agri, tik bieži, tik nevietā, nu cik var klausīties! Tomēr tu zini – katru gadu vismaz vienu reizi ieskanēsies pa īstam.

Pasaule stāp desmit miljoniem Ziemassvētku veciņu viens ir īstais – tas, kuram nevar noraut bārdu un kuram pirkstā nodevīgi nepavīd mūsdienīgs laulības gredzens. Un stāp miljoniem gārām slīdošu melodiju viena ir īstā – no kalniem, no eglēm, no sniega, no gaismas tā plūst tieši uz sirdi.»

Astra Andere, «Ceļā uz gaismu»

ILZE MITĀNE

JAUTĀJAM MAZSALACETIM

Vai, lietojot zivju konservus, pieļaujat domu, ka uz kārbas rakstītais var neatbilst tās saturam?

Dina, pagaidām bezdarbniece:

– Zivju produktus lie-toju, bet vairāk gan tādus, kas ir lielākos iepakojumos, konservus mazāk. Ir arī nācīes klūdīties, jo kvalitāte ne vienmēr atbilst gaidītajam.

Dzintars, ugunsdzēsējs:

– Zivis lietoju bieži, jo tās man ļoti garšo, zivju konservus gan ļoti reti. Ja tomēr ko pērku, tad tikai to, par ko esmu pilnīgi pārliecīnāts. Nepazīstamas un šaubīgas firmas produkciju nekad nepērku.

Kārlis, skolnieks:

– Zivju produktus lietoju reti un zivju konservus vispār nelietoju. Tad jau labāk izvēlos dārzēnu un cūkgāļu.

Andris, zemnieks, pensionārs:

– Zivju konservus lie-toju paretam. Par velti jau uz bundžas neraksta. Ja līdz šim nekas sliktas nav gadījies, vai tad nu tīri kas notiks!

72 000 konservu kārbu, kuras rotāja uzraksts «Skumbrija», ir maldinājušas savus pircējus.

Veicot pārbaudes «Korall Plus», PVD konstatējis vēl virknī dažādu neatbilstību, piemēram, paškontroles žurnālu neregulāru un nepatiess aizpildi, daļēji paškontroles žurnālu iztrūkumu, kā arī to, ka informācija žurnālos nesakrīt ar stingrās uzskaites pavadīmes reģistru.

Pārbaudes laikā inspektorū konstatējuši, ka daļa gatavās produkcijas tiek uzglabāta neatzītās uzņēmuma telpās, kā arī tika konstatēti pārkāpumi produkcijas derīguma termiņa norādē.

Vai tagad jūs savā prātā izmisi ēcenāties atcerēties, kad pēdējoreiz lietojāt kādus «Korall Plus» ražotos zivju konservus? Un kā tai cilvēks var būt drošs, ka, atverot konservu kārbiņu, saturis patiešām sakritīs ar to, kas rakstīts ārpuse?

Leons Stols atbild

AS «Korall Plus» īpašnieka Leona Stola viedokli par notikušo centās uzzināt «Mazsalacieti».

L. Stols:

– Tās kļūdas, kas mums bija, es atzinu. Diemžēl informācija sākuma karstumā aizgāja uz masu medijiem. Un masu mediji ne vienmēr raksta taisnību un no pārbaudītiem avotiem.

Vai jūs gribat teikt, ka PVD informācija ir nepatiessa?

– Labi, tur uzreiz pa karsto bija rakstīts, ka mēs esam uzlīmējuši bez citu ziņas citu etiketi, vai ne? Bet man ir dokumenti, kur ir rakstīts, ka Ventspils zivju konservu kombināts par to zināja.

Tātad jums bija noruna savā starpā?

– Nē, neko mēs nebijām sarunājuši. Es esmu

PVD ziņo, ka ar uzņēmuma dokumentāciju jums ir nopietnas problēmas, arī produkcijas uzglabāšana neatbilst normām.

– Uzņēmumā trūkst cilvēku. Tehnologu atrādām tikai burtiski pirms divām nedēļām. Cilvēki nav strādājis zivju rūpniecībā, un man viņš jāmāca. Cilvēki atbraucis no Līgatnes, es viņam iedevu dzīvokli, un tagad viņš te dzīvo, mācās un strādā. Tas arī viss!

Par produkcijas uzglabāšanu. Cehs ir vecs, iet uz rekonstrukciju. Visam vajag naudu. Atnāk viens priekšnieks, kas grib sevi parādīt, un baksta ar pirkstu: te ir slikti, te arī... Pārbaudītās vienmēr atrādīs, kur piesieties! Uztaisījām remontu cehā, kas vienalga iet uz rekonstrukciju. Ielikām kādus Ls 5000... Kolektīvs strādāja dienu un nakti un izremontēja.

Saproptiet, dzīvē nav divas krāsas – melnā un baltā – vien. Ja tā būtu, mēs būtu kaut kādi roboti.

Pēc pagājušajā «Mazsalacieti» ievietotā raksta «Darba devējs 150 rokām» sarosījies ar sūdzību no Leona Stola Mazsalacas dzīvokļa kaimiņiem. Stols jau gadiem neesot līcīs ne zinis par mājas komunālajiem maksājumiem: malka neesot sagādāta, esot arī ūdens un citi parādi.

Uz šo jautājumu L. Stols īsti nezināja atbildi. Viņš uz vietas centās noskaidrot, kad tad pēdējoreiz malka piegādāta, ko viņam tā arī neizdevās uzzināt. «Es to noskaidrošu,» viņš solīja atvadoties.

Jauns veikals Mazsalacas centrā

Mazsalacā atvērts jauns saimniecības preču veikals.

Saimniecības preču veikals atrodas pārtikas preču veikala «Elvi» otrajā stāvā, un 29. novembrī garā rinda trepēs uz otro stāvu liecināja, ka mazsalaciešu interese par jauno veikalu ir liela.

Kā stāsta veikala vadītājs Kalvis Irbe, par jauna saimniecības preču veikala izveidi domāts jau sen. Lai veikals taptu, bija nepieciešami divi mēneši.

Veikala vadītājs nav pārsteigts, ka uz atklāšanu ieradušies tik daudz cilvēku – uz pārtikas preču veikala atvēršanu esot bijuši daudz vairāk!

Tā nu veikalā tikt gribētājiem nācas pacietīgi stāvēt uz kāpnēm un gaidīt savu kārtu, lai varētu jauno bodi apskatīt.

Saimniecības preču veikals dod jaunas darbavietas vairākiem cilvēkiem. Ja gadījumā rodas nepieciešamība uzzināt kā vairāk par kādu preci – vajagot droši jautāt, veikala darbinieki laipni sniegšot vajadzīgo informāciju, apgalvo K. Irbe. Viņš arī stāsta, ka, tāpat kā pārtikas preču veikala, arī šeit jau ir un turpmāk būs dažadas akcijas.

Ko tad īsti var nopirk šajā veikalā?

Šeit ir gan dažadas ikdienā nepieciešamās preces (piem., velaspulveri, ziepes, zeķes, zobu pastas u.c.), gan lietas, kuras ir labi piemērotas dāvanām (bērniem rotāļiņas, skaistas dāvanu sveces, trauki, somas utt.). Šeit var atrast Mazsalacā neredzētas lietas pirtīj – koka kipīšus, pirtsslotas, pirts termometrus, pirtscepures... Tā kā tuvojas Ziemassvētki, arī par šādām precēm ir padomāts, kā arī par Ziemassvētku dāvanu sainošanu un formēšanu.

Kādas ir atsauksmes no apmeklētājiem?

Atklāšanas dienā veikala apmeklētāja Māra stāsta, ka viņai ļoti patīkot, tomēr veikals vēl

KALVIS IRBE. Katrs jaunatvērts veikals Mazsalacai nozīmē ļoti daudz.

krietni jāiepazīstot – tik daudz kā jauna! Runājot viņas seju rotā plats smaids – liekas, ka veikals patiesām patīk!

Pircēja Agrita jau sameklējusi sev tīkamas svecītes un saka, ka veikals atvērts tieši laikā – pirms Ziemassvētkiem. Tas esot jauki, jo varēšot te nākt meklēt Ziemassvētku dāvanas. Viņa pati bieži braukojat uz Rīgu, tur gan esot daudz dažādu veikalu, bet Agrita apgalvo, ka Mazsalacā katrs jauns veikals esot apsveicams.

Tā nu atliek vien veikalā novēlēt labus apgriezenus, bet pircējiem – atrast kāroto un vajadzīgo mantu!

BAIBA KŪRĒNA,
teksts un foto

RAMATAS PAGASTĀ

Ramatās pagastā noslēdzies biedrības «Lauku atbalsta un izglītības centrs Ramata» projekts «Dzīvosim sargājot», kas saņēma atbalstu no Pasaules Bankas īpašu uzdevumu ministra sabiedrības integrācijas lietās sekretariāta organizētā projektu konkursā «Lauku NVO atbalsta programma». Projekta pamārkis bija veidot izglītojošu programmu pagasta bagātības resursa – cilvēka – dzivesvieta.

Cilvēki ikdienā neapzinās tās vērtības un iepējas, kas pieejamas laukos. Pagastā ir samērā daudz iedzīvotāju, sevišķi sievietes, kuras sēž mājās, audzina bērnus, ir iesīgušas savos ikdienas darbos un gandrīz nemaz neiziet sabiedrībā, kur nu vēl domā par to, kā veltīt kādu laiku spridzi sev. Aizmirstot vārdus «es nevarēšu», «es nemācēšu», «man nesanāks», var paveikt bīnumu lietas un atklāt sevi talentus, par kuriem līdz šim mums nebija ne jausmas. Projekta sākām ar psiholoģiska rakstura semināru un konsultācijām, kuras vadīja psiholoģe un mūziķe Aina Boža, lai iedrošinātu cilvēkus pilnveidot, pašapliecināt sevi un lai tas dotu spēku un mīlestību arī ģimenēm un līdzcilvēkiem.

Ramatās pagasts iekļauj Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta ainavu aizsardzības zonā un ar savām dabas, ainaivakajām, kultūrvēsturiskajām vērtībām, kā arī nozīmīgo tūrisma attīstību un sabiedrības izglītošanas potenciālu reprezentē konцепciju – sekmēt ainavu aizsardzību, veicināt ekonomisko un sociālo attīstību. Par savu saimniecību, aizdevumu sabiedrībām un Latvijas Lauku sieviešu apvienības piedāvātajām iespējām pastāstīja tās priekšsēdētāja Rasma Freimane.

Projekta mārkis bija panākt ekonomiskās daudzveidības palielināšanu lauku viensētu saimniecībās, savienojot saimnieciskās struktūras maiņu un vides saglabāšanu. Kā saglabāt lauku ainavu daudzveidību, nepazaudējot tajā savu viensētu, saimnieket un attīstīties, pastāstīja un praktiski parādīja daildarzniece Zenta Skrastiņa. Pagastā pārsvārā ir mazas saimniecības (vidējais lielums pēc l/s zemes platības ir 19,4 ha), kas ne-

lauj rentabli saimnieket ar Latvijai tradicionālām lauksaimniecības nozarēm. Vairums saimniecību ir daudznozaru sīksaimniecības ar maziem preču ražošanas apjomiem. Pagastā ir visi priekšnoteikumi ekoloģiski tīras pārtikas ražošanai, netradicionālo lauksaimniecības nozaru un tūrisma attīstībai, saglabājot vērtīgas dabas ainavas un arī cilvēkus tajās. Bioloģiskās saimniekošanas iespējas, aikopības perspektīvas un tehnikas ringa nozīmi lauksaimniecībā izrādīja z/s «Klimpas» saimnieks Valdis Leska.

Iznomājot Ramatas pagasta autobusu, Cēsu rajona īnešu pagastā apskatījām sakoptākās vienības un uzņēmēdarbības nozares, kas balstītas uz vietējo resursu racionālu izmantošanu un vides saglabāšanu.

Laukos bez profesijas cilvēkiem atrast darbu ir grūti, pat neiespējami, tāpēc liela vērība tiek veltīta tieši viņiem un viņu ģimenēm. Tikai izglītojot un nodarbinot cilvēkus, iespējama strauja teritorijas attīstība. Lai veiksmīgāk apmācītu lauku iedzīvotājus un turpmāk viņi varētu izmantot mūsdienu modernās informācijas sabiedrības iespējas, par projekta līdzekļiem iegādājāmies datoru un apmācījām iedzīvotājus par elektronisko sakaru un pakalpojumu izmantošanu, i-banku norēķinu iespējām, e-pasta izmantošanu un pārējām interneta iespējām. Nodarbības notika gan Valmieras bibliotēkas datortelpā, gan tepat pagastā. Projekta rezultātā biedrībai ir atvērts birojs, kurā iespējams rīkot dažādas aktivitātes un iegūt informāciju, izmantojot internetu. Informācija cilvēkiem ir jāsaņem laikus, un tas ir sevišķi būtiski mūsu pagastam, kas atrodas tālu no rajona centra.

Nodrošinot efektīvu finanšu un laika resursu izmantošanu, geogrāfiskā attāluma nozīme samazināsies, paverot jaunas iedzīvotāju nodarbinātības un izglītības iespējas.

Paldies Ramatas pagasta padomei un visiem, visiem, kas piedalījās projekta aktivitātēs!

«Lauku atbalsta un izglītības centra Ramata» valdes priekšsēdētāja
RITA GLUHA

MŪSU UZNĒMĒJS

Skaistumkopšanas feja Fanūza

Sakopotas rokas, starojoša seja, kāda grumbiņa mazāk, mu-gura bez sasprindzinājuma no ikdienas braukšanas mašīnā, sēdēšanas pie datora vai stāvēšanas aiz letes, gludas kājas un galu galā sajūta, ka kaut vai reizi mēnesī viena stundīja ir veltīta sev – tas nav maz mūsu ikdienas steigā.

Diemžēl šādas lietas parasti atstājam savas vajadzību skalas pašā apakšā: kad būs mazlietī būva laika, kad paliks pāri naudīna...

FANŪZA GRĪNVALDE bilst, ka vajagot domāt un darīt pavismi citādi: katru vakaru jāpasakot savam ķermenim paldies par dienas kalpošanu un jāiemetot «cūciņā» mazliet naudīnas. Kad pagājis nedēļa, sakrāto nauduviņu vieglāk veltīt sevis sakopšanai un palutināšanai, jo visu nedēļu tā taču uzcītīgi krāta tieši šim mērķim!

Kas tad ir šī labā feja, pie kurās nākot aizmirstas visas nebūšanas, aizmirstas, ka aiz loga ir drēgns un slapjš un ka kaut kur vispār ir jāskrien?

Fanūza Grīnvalde ar savu skaistumkopšanas kabinetu mazsalaciešu lutina jau desmit gadus. Lai gan klientu loks ir ne pārāk plašs, tomēr pietiekami stabils, lai varētu turpināt iesākto.

Bērnības sapnis piepildās

Fanūza stāsta, ka skaistumkopšanas salons izveidojies brīdī, kad viņas dzīvē bijis tāds kā lūzuma punkts.

– Apstākļu spiesta, paliku bez darba, tāpēc nācās domāt un meklēt, ko vēl varu darīt šajā pasaulei. Tad nu beidzot bijis laiks piepildīt savu bērnības sapni un atvērt savu skaistumkopšanas salonus.

Pirms tam, kolhoza laikos, kā jau vairums mazsalaciešu, arī Fanūza nodarbojusies ar lauksaimniecību. Sākt pašai savu biznesu, protams, neesot bijis viegli.

– Bet neviens sākums jau nav viegls, – Fanūza piemetina. Viņa sākusi iet kursos, lai sevi izglītotu. Daudz atbalstījis vīrs, bijuši arī zināma optimisma deva, kas palīdzējusi. Uz atklāšanu atbraukusi speciāliste no Valmieras, lai palīdzētu Fanūzai visu veiksmīgā iesākt. Kad radio «Mazsalaca» izsludināta skaistumkopšanas salona atvēršana, atnākuši pietiekami daudz cilvēku, lai būtu stimulis turpināt darboties.

– Esmu pateicīga tām sievietēm, kas pie manis nāca, jo viņas

mani uzturēja un deva man iedvesmu strādāt tālāk, – smaidot saka Fanūza. – Diemžēl no tā noteikti cieta ģimene, īpaši bērni, viņi vēl bija mazi. Tomēr tagad Fanūzai šķiet, ka visi ir tikai ieguvēji.

Kādas procedūras jūs piedāvājat?

– Principā visu, ko cilvēks vēlas no skaistumkopšanas, varu izdarīt. Pīrsingu gan netaisu. Pa šiem desmit gadiem esmu mācījusies arī dažādas lietas klāt pie jau zināmajām, jo man ir jāaug līdzi savu klientu vēlmēm, jāseko jaunākajam kosmētikā, skaistumkopšanā, tāpat ir dažādi semināri, izstādes, ko piedāvā apmeklēt.

Problēmas aiz durvīm!

lenākot skaistumkopšanas salonā, vienmēr apņem tāds miers! Noteikti jābūt ļoti patīkami strādāt šādā atmosfērā...

– Tā jau tikai šķiet, ka te ir tikai miers un relaksācija... Tomēr tas prasa daudz darba, lai šo klientiem tik nepieciešamo izjūtu radītu. Ne tikai fiziski sagatavot visu. Man, piemēram, jāatstāj savas problēmas absolūti aiz durvīm, un tas, kā jau uzņēmējam, nav vienkārši. Tomēr tad, kad es saskaros ar cilvēku, par to vairs nedrīku domāt. Man ir pilnīgi jāpārīsledz tākai uz konkrēto cilvēku, jājūt viņa garastāvoklis, noskojojums. Šajā profesijā svarīgi ir mēģināt izprast klientu. Vienkārši ir jājūt, vai viņš grib runāties, varbūt tieši otrādi – tākai klusēt un atslābināties.

Vai tas ir sarežģīti?

– Nu jau man ir izveidojies diezgan stabils klientu loks, tāpēc vairs nav jānopūlas saprast, ko viņi vēlas. Es viņus lielākoties jau pažīstu.

Tomēr tikai ar Mazsalacas klientiem vien esot par maz. Fanūza brauc arī uz citām vietām, sniedzot tur skaistumkopšanas salona pakalpojumus.

Šķiet, ka skaistumkopšanas salons tāda sieviešu padarīšana vien ir, bet uz šejieni nākot arī vīrieši – viņu gan esot nedaudz. Stiprā dzimuma pārstāvji vairāk kautrējoties, tomēr tie, kas ir izmēģinājuši, nākot atkal.

Lai nu kā, bet arī pēc desmit gadiem Fanūza nedomā apstāties sevis izglītošanā un sava skaistumkopšanas salona pilnveidošanā. Nākamā gada plānos ietilpst piedāvāt arī pedikūra pakalpojumus.

– Kājas mums ir gandrīz svarīgākas par seju, tām taču jākal-

FANŪZA GRĪNVALDE.

po mums līdz sīrmam vecumam. Kājas cilvēki parasti arī vairāk kautrējas rādīt. Aizbraukt pie kāda speciālista, piemēram, uz Valmieru, var šķist agrūtinoši. Tāpēc izdomāju, ka šāds pakalpojums jāpiedāvā teptat uz vietas. Protams, tas nebūs gluži ārstnieciskais kabinets, kur atrisinās visas problēmas, bet minimālo aprūpi, lai cilvēks var uzaut kājā kurpi, un arī konsultācijas varētu sniegt, – stāsta Fanūza.

Tuvojas Ziemassvētki, kad nez kāpēc visi cenšas kļūt pēķšņi vienā rāvienā labāki, gaišāki, baltāki... Tev vēl tas nav izdevies? Varbūt ir vērts veltīt kādu stundu sev pašam, un, ja ne baltāks, tad noteikti apmierinātāks ar dzīvi noteikti kļūsi, izejot no Fanūzas valstības.

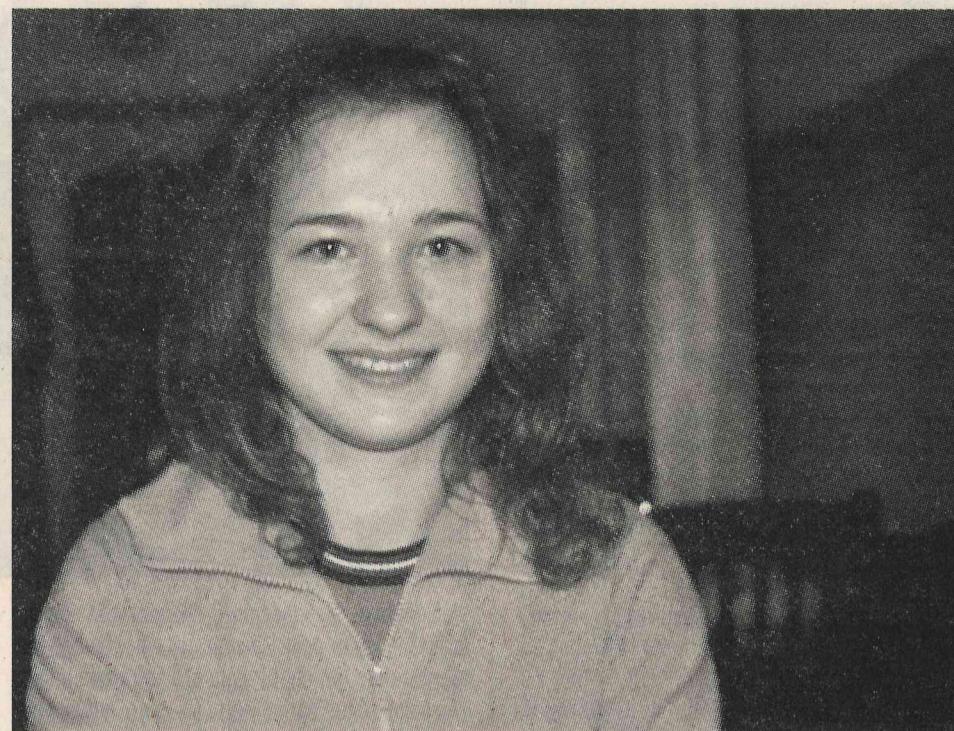
Mēs lepojamies!

Sofija Grīnvalde ir viena no piecdesmit 11. klašu skolēniem, kas izturēja sīvo konkursu par iespēju gadu mācīties «Talantu akadēmijā».

«Talantu akadēmija» ir jauna attīstības programma jauniešiem. Tā veidota pēc privātas iniciatīvas, lai veicinātu apdāvīnātu un talantīgu jauniešu attīstību un iesaistīšanos profesionālā darbā Latvijas labā. Šī projekta vadītāja un idejas autore ir Gitāna Dāvidsone.

Vidusskolas vecuma jauniešiem nereti ir grūtības izvēlēties savām spējām, talentiem un interesēm atbilstošu augstākās izglītības un karjeras virzienu. Bieži nākas sastapt jau pieaugušus cilvēkus, kas vīlušies izvēlētajā karjerā, nepārtraukti maina profesionālās darbības sfēras vai vismaz kurn par sev netikamu pašreizējo darbu. Lai labotu situāciju un lai vērtīgākie vidusskolēni nepazustu savas izvēles zobraatos, «Talantu akadēmija» ir apņēmusies projektu attīstīt, virzīt un lolot,» raksta Uģis Bunga laikrakstā «Izglītība un Kultūra» š.g. oktobrī.

Šogad projekts dienasgaismu ieraudzījis pirmo reizi, tomēr skolu aktivitātē bijusi gana liela: tika saņemti 294 pieteikumi no 88 Latvijas skolām. Arī no Mazsalacas vidusskolas tika izvirzīti 4 kandidāti: Mārtiņš Plūme, Kristīne Slotiņa, Daice Zunda un Sofija Grīnvalde. Jauniešiem bija jāsūta pieteikuma vēstule, kurā viņi vairāk pastāsta par sevi, savām interesēm. Tad sekoja konkursa pirmā kārtā – logikas, atjautības tests, un tie, kas izturēja šo testu, tika aicināti uz konkursa otro kārtu – interviju grupās. Šeit jauniešiem bija sevi jāprezentē un pēc tam jādiskutē par kādu skolēniem aktuālu tēmu. Tā pamazām no gandrīz trīs simtiem jauniešu tika atlasi ti piecdesmit, kas ieguva tiesības mācīties «Talantu akadēmijā» pusotru gadu – līdz vidusskolas beigšanai. Mācības notiks apmēram divas reizes mēnesī. Programma palīdzēs jauniešiem

SOFIJA GRĪNVALDE, viena no piecdesmit «Talantu akadēmijas» skolēniem.

apzināties un pilnveidot savu iekšējo potenciālu, saprast savu mācību stilu, prasmi integrēties pieaugušo darba dzīvē (projektu vadība, prezentācija, komandas darbs), viņi saņems atbalstu karjeras virziena izvēlē. Nenoliedzami, «Talantu akadēmijas» absolventi būs ieguvuši lielāku vērtību nākamo izglītības iestāžu un darba devēju acīs.

Arī Sofija Grīnvalde ir priecīga, ka izturējusi lielo konkursu, lai gan prāto, kāpēc tieši viņa ir starp piecdesmit laimīgajiem:

– Mums jau likās, ka viņi izvēlējās aktīvākos, sabiedriskākos, tos, kas mācēja sevi labāk pāsniegt. Pārsvarā mēs tur esam meitenes.

Pirms NATO sammita «Talantu akadēmijas» skolēniem notikusi pirmā nodarbība.

– Mēs tikām sadalīti trīs lielās grupās, un, kā jau pirmajā reizē, vairāk uzmanības tika veltīts, lai mēs iepazītos savā starpā. «Talantu akadēmijas» mērķis ir attīstīt mūsu talantus, iepazīt sevi, palīdzēt izvēlēties profesiju.

Vai esī jau domājusi par savu nākotnes profesiju?

– Man ir daudz dažādu variantu. Jau no bērniņas gribu būt kosmonaute vai vismaz pilote. Man ļoti patīk lidot.

Vai ceri, ka «Talantu akadēmija» tev palīdzēs īsteno nākotnes ieceres?

Čaklie rūki jau pamodušies

Šajā bezsniega laikā jau sarosījušies Mazsalacas labie rūki! Laikam nespējot rast mieru pārsteidzoši siltajā ziemā, tie vienojušies kopīgam labam darbam: vēl pirms sniega paspēt sakopt kādu gabaliņu Mazsalacas. Tā, ilgi nevilcinoties, čaklo rūku komanda sanākusi kopā un vērsusies pie pilsētas sociālā centra vadītājas Maijas Bankaus ar lūgumu: ko mēs varam sakopt?

Padoms ilgi nebūjis jāmeklē. Dinozauru parks vēl biezū lapu klāts! Rūki metušies talkā. Pirmajā dienā, lietus izbiedēti, tikuši tikai līdz pusei, bet jau otrajā dienā lielo laukumu pievārējuši. Nogrābts ticus arī Pienotavas kalns, bet ar to rūkiem vēl nav bijis gana. *Vai tad mēs tā beigsim?* viņi prātojuši. Tā nu nākamais rindā pēc smukuma stāvējis laukumiņš pie slidotavas, bet domās jau rūku prāti stiepjas uz Kungu celiņu pusi – tur vienmēr esot netirs un piedrāzots...

Kur viņiem tāda energija? Maija Bankaus stāsta,

ka komandā esot daudz jokotāju – ar smaidu un jautru vārdū darbs vedoties raiti! Arī Vilis Zariņš no pilsētas domes atzīst, ka šāds bīrvprātīgo darbs esot milzīgs atspāids pilsētai. Un labums esot visiem – pilsēta svētku gaidās kļuvusi tīrāka, bet rūki, gaidot Ziemassvētku vecīša tālākos norādījumus, jau krietni iesildījušies.

Un taisnībā vien ir, ka rūķus grūti ieraudzīt, kur nu vēl notvert vai iemižināt kādā bildē. Es tur biju, bet, kamēr meklēju fotoaparātu, tīkamēr jau viss bars pazudis eglītēs!

Tomēr Ziemassvētku vecītis, par laimi, visus jau laikus ir pierakstījis savā labo darbu burtnīcā.

Čaklie rūki: Ausma Zaķe, Tamāra Briede, Albīna Birkava, Maiga Magone, Anna Melķe, Anita Steinberga, Ilze Reinalde, Edīte Legzdiņa, Ieva Sālszirne, Ārija Celmiņa, Maija Bankaus, Sandra Pīksēna, Maiga Šmite.

KULTŪRAS PASĀKUMI

Decembra pasākumi Mazsalacas kultūras centrā

10.12. pl. 18.00

«ZIEMASSVĒTKU STĀSTS».

Sarīkojums veltīts DONORIEM. Programmā: Ziemassvētku stāsts — Viļņa Danīļeviča mūzika. Dzied jauktais koris «Salaca», dirigente Ilze Krūmiņa. Solists, koncertmeistras, komponists Vilnis Danīļevičs, soliste Baiba Uzāre. Apsveikumi.

13.12. pl. 14.00

Kultūras centrā «COCA-COLA HBC Latvija»

tiekas ar Mazsalacas daudzēriņu ģimenēm labdarības pasakumā.

15.12. pl. 19.00

Zemessardzes 15 gadu jubilejas sarīkojums.

17.12. pl. 14.00

Mūzikas un mākslas skolas Ziemassvētki.

21.12. pl. 16.00

Pilsētas pensionāru gada balle.

23.12. pl. 13.00

Kultūras centra mazo pašdarbnieku Ziemassvētki.

28.12. pl. 13.00

Pilsētas un lauku teritorijas pirmsskolas vecuma bērnu eglīte. Koncertā kultūras centra deju kolektīvi, rūķis.

29.12. pl. 11.00

Skāņkalnes diena.

31.12. pl. 00.05

Jaungada balle.

Tuvojas Ziemassvētku laiks, kad ikviens gaidām brīnumu un vēlamies pelēko ikdienu padarīt krāšņāku. Izrotāsim savas iestādes un uzņēmumus, māju fasādes un pagalmus.

Mazsalacas pilsētas domes izglītības, kultūras un sporta komiteja Jūsu veikumu izvērtēs 27. decembrī no pulksten 18.00. Čaklākie saņems pārsteiguma balvas.

Neesi vienaldzīgs!

ĪSZINAS

Digitalā Mazsalacas vēsture būs pieejama arī bildē

Valsts Kultūrkapitāla fonds ir atbalstījis biedrības MAP iesniegto projektu «Reiņa Cukura Mazsalacas pagasta chronikas digitalizācijas 2. kārtā». Tas nozīmē, ka 2007. gada pavasarī projekta pirmo kārtu, kurā tiek pārrakstīta biezā, ar roku rakstītā R. Cukura grāmata, papildinās otrā. Tajā iecerēts vēstures notikumiem pievienot arī vizuālo materiālu, lai līdzās tekstam varētu aplūkot aprakstīto objektu senās un mūsdienu fotogrāfijas.

Valtera Hirtes ielojums dodas uz Rīgu!

No 5. decembra līdz 1. februārim Rīgā, izstāžu zālē «Arsenāls», izstādē «Naīvā Latvija» no visas Latvijas tiks izstādīti latviešu naivistu darbi, tai skaitā arī mūsu V. Hirtes 3. kokgrīzumi: «Burtnieku Gulbis», «Ragana» un «Jāpatēvs un Jāņamāte».

«Māksla Jaujas piedēvēties katram, bet varēšana uz mākslu ir retam,» ir teicis pats V. Hirte. Tāpēc, ja sagadās šai laikā būt Rīgā, aizēj apskatīties, kā Hirtes darbiņi roku rokā ar pārējiem Jaujas mākslas mīlotāju apbrīnam.

Rottalaukums – starp labākajiem

Sestdien, 2. decembrī, Rīgā «Lido» centrā notika Holandes kopienu iniciatīvu fonda KNHM «Kopienā ar dvēseli» sadarbībā ar VNF rīkotā konkursa labāko projektu apbalvošana. Diplomu «2006.

Pašiem un tūristiem

Lai arī vēlāk, nekā bija solīts, arī Mazsalaca beižot sagaidījusi infrastruktūras objektus sakārā ar projektu «Deviņas upes Vidzemē».

Šī projekta ietvaros izdotas jaunas kartes (t.sk. arī Salacas karte - buklets ūdenstūriem), notikuši vairāki semināri, prezentācijas un mācības, kā arī izdots tūrisma ceļvedis/pavārgrāmata «Labu apetīti, ūdenstūri!».

Infrastruktūras objekti ir daudzi un dažādi.

Skaņākalna dabas parkam tiks jauna ugunsaura vieta, koka galds un soli, nojume un norādes zīmes pie upes.

Salacas krastā pie igauņu kapiem, kā arī Dauģēnu izvietos koka galdu un solus, pie tūrisma in-

formācijas centra un muzeja pavasarī riteņbraucēju gaidīs jauns velosipēdu stends, Draudzības plāvinā tūristu ērtībām tagad būs arī koka tualete un nojume. Vēl dažādās vietās pie upes tiks izvietotas norādes zīmes.

Sofija stāsta, ka savos 18 gados jau paspējusi pabeigt mākslas skolu, kādu brīdi mācījusies arī mūzikas skolā – klavieres un trompeti. Meitenei labi padodas matemātika. Desmitā klasē viņa ieguvusi pirmo vietu matemātikas rājona olimpiādē. Tagad Sofija atkal gatavojas kārtējai olimpiādei, reizi nedēļā papildus ejot uz matemātikas nodarbiņām, kur trenējoties risināt dažādus uzdevumus. Viņa periodiski darbojas arī skolas avīzē un skolas parlamentā.

Par studijām vēl īsti neesot skaidrs, varbūt tā būs medicīna, varbūt arhitektūras studijas. Tāpēc Sofija blakus ierastajām mācībām apgūst arī rasēšanu. Līdz Ziemassvētkiem plānots iegūt arī autovadītāja tiesības.

Tu esī ļoti aktīva meitene. Kāpēc izvēlējies palikt Mazsalacā, tagad, kad «modē» ir iet mācīties uz citām skolām?

— Tas, laikam mana rakstura dēļ. (Sofija smaida). Es skatos – visi brauc kur projām, āāāā, tātad es palikšu tepat! Bet, ja nopietni, man liekas, ka to patstāvīgo dzīvi vēl paspēšu padzītot. Studējot šā kā tā pie vecākiem nevarēšu dzīvot, tāpēc tagad ar pārvākšanos īpaši nesteidzot. Man taču te ir tik labi...

Tie piecdesmit 11. klases skolēni, kas grūto atlasi izturēja šogad, jau spēruši pirmo soli preti savam liktenim, nākotnē viņi būs valsts vadītāji, zinātnieki, uzņēmēji, mākslinieki un dažādu nozaru speciālisti. Tomēr «Talantu akadēmijas» projekta autore Gitāna Dāvidsone sola, ka šis nebūt nav vienīgais tāds konkursss. Nākamgad plānots rīkot jaunu konkursu, tāpēc sasparojeties, jaunie mazsalacieši! Šī ir lieliska iespēja pakāpties augstāk.

Paziņojums!
Aicinu atsaukties Mazsalacas jauniešus, kuri nodarbojas ar skritulēdēliem, un viņu vecākus. Ir ideja iesniegt projektu ar mērķi izveidot Mazsalacā skritulēdēju figūru un triku rampu. Tas dotu pušiem iespēju izkopt savu aizraušanos, neapdraudot savu un citu cilvēku drošību, skritulēdot daudzdzīvokļu māju pagalmos, uz trotuāru apmalēm un ielām. Projekta konkursa termiņš – 31.12.2006. Interesentus lūdz zvanīt Liegai Pukulaukai, 26335419.

* * *

Ir noslēdzies īpašu uzdevumu ministra sabiedrības integrācijas lietās sekretariāta izsludinātais projektu konkursss «Lauku NVO atbalsta programma», kurā citu starpā ir apstiprināts biedrības MAP iesniegtais projekts «Kopā mēs varam vairāk!». Projekts paredzēts jauniešu iniciatīvu veicināšanai Mazsalacā. Tā ietvaros notiks dažādas aktivitātes – interaktīvas spēles un semināri par projektu gatavošanu. Projekta nobeigumā tiks rīkots 2 dienu komandas veidošanas treniņš dabā un «prāta vētra» par jauniešu dzīves kvalitātes uzlabošanas iespējām mūsu pilsētā.

formācijas centra un muzeja pavasarī riteņbraucēju gaidīs jauns velosipēdu stends, Draudzības plāvinā tūristu ērtībām tagad būs arī koka tualete un nojume. Vēl dažādās vietās pie upes tiks izvietotas norādes zīmes.

Lai arī sniega vēl nav, tomēr šogad tūrisma informācijas centrs sadarbībā ar Skaņākalna dabas parku ir padomājis par slēpotāju ērtībām. Vairākās vietās slēpošanas trasēs Skaņākalna mežā izvietotas virzieni norādes zīmes, lai nepieredzējus slēpotājus pustumsā mežā lieki nemaldītos. Jācer, ka tas viss lieti noderēs gan pašiem mazsalaciešiem, gan arī tūristiem!

Sestdien, 9. decembrī, pl. 10.00
 Mazsalacas Sarkanā Krusta bērnu sociālajā centrā
 visi interesenti un darbotiesgribētāji aicināti uz
**PUZURU GATAVOŠANAS
 DARBNĪCU.**
 Niedres būs.
 Līdzī jāņem lāpāmā adatā, šķēres, ass nazītis, diegs.
 Nāc pulkā!
 Organizē biedrība «MAP»

ATGĀDINĀM!

Lai veicinātu Mazsalacas pilsētas attīstību, morāli atbalstītu cilvēkus, kuri ar savu darbu un aktīvitātēm ir palīdzējuši celt un stiprināt pilsētas labklājību un nesuši pilsētas vārdu ārpus tās robežām, Mazsalacas dome organizē aptauju par titula «Gada mazsalacietis 2006» piešķiršanu.

Aizpildītās anketas iesniegt pilsētas domē, Pērnava ielā 4, LV-4215, sūtīt pa faksu: 4251908 vai pa e-pastu: mpdome@inbox.lv līdz 15. decembrim.

Paldies par atsaucību!

Ak, eglīte!

Sestdien, 2. decembrī, Mazsalacas centrā krāšni iedegās egle! Ciemos uz egles iedegšanu bija aicināts Kurmis un Lapsa. Centrā bija sapulcējušies kriekns bariņš bērnu, kas aizrautīgi, klie-dējot decembra tumsu, dziedāja un dejoja kopā ar zvēriņiem. Galu galā ieradās arī Ziemassvētku ve-

cītis un katram par lielu prieku tika pa saldumam uz kārā zoba.

No šī brīža gaidīšanas svētki var pa īstam sākties, un vajag tikai iziet cauri Mazsalacas centram, lai Ziemassvētku sajūta nebūtu jāmeklē aiz kalniem. Paldies pilsētai un kultūras centram par jauko rotājumu, svētkus gaidot!

Turpinot stāstu par vecās pagastmājas vēsturi...

Savā laikā bijušais Mazsalacas vidusskolas direktors Māris Ruberts, sakot «pagaidām», atlāva mūsu kultūras nama mākslas aušanas pulcējam 70.gados strādāt bijušā internāta telpās – šis večas pagastmājas 2. stāvā, Rīgas ielā 4/6.

Šīs «pagaidām» pārvērtās par ilgiem gadiem, kuru laikā šeit spēcīga izauga un attīstījās pilsētas un novada lietišķā māksla.

Audējas saņēma zīnu pēc zīnas par steļļu likteni pamestās lauku mājās... Braucam lūkoties! Vislielākie gandarījuma brīži bija tie, kad vairāku ģimeņu pārstāvji aušanas pulcējam nodeva savas dzimtas pārīmantojumu no paaudzes paaudzē – tēva un vectēva darinātās stelles, vērpjamo ratiņu, tītavīnas...

Nu vecās pagastmājas 2. stāvā izveidojās vērā nemama darbnīca – mākslas austuve ar stellēm, mērķtiecīgu programmu un darba grafiku. Audējām pievienojās strādāt gribōši un tautas mākslu mīloši adītāju pulcīši, vēlāk 70. un 80. gados piņēji un mezglo-tāji. Strādājot šajās telpās, Tautas dailamata meistara nosaukumu ieguva vairāk nekā 10 dalībnieces, gūstot augstu novērtējumu – zelta, sudraba un bronzas medaļas par savām lieliskajām Vidzemes svītotajām segām: Milda Lapsiņa, Pārsla Radziņa, Mīrza Paegle, Elza Melke un Berta Bauma, bet Gunas Daugules sega tika izstādīta izstādē Šrilankā.

Un, lūk, – 1981.gada septembris. Eksāmena izstāde Tautas kollektīva goda nosaukuma iegūšanai – no vecās pagastmājas darbnīcas uz Valmieras novadpētniecības muzeju ar saviem darbiem dodas Mazsalacas audējas un adītājas. TLMS "Mazsalaca" tobrīd jau ir 32 dalībnieki.

1981.gada vasarā TLMS «Mazsalaca» dadas uz Igauniju – republikānisko izstādi Nujājā, 1985. gadā uz Pērnava muzeju ar lietišķās mākslas izstādi «Gadskārtu ieražas», ar darbiem vēl pabūts Brīvdabas muzejā Rīgā u.c.

Strādājot šai senajā, vēsturiskajā mājā, vairāk nekā 30 gadus veidojot un attīstot novada lietišķo mākslu, savu darbu ieguldījušas daudzas jo daudzas studijas dalībnieces un tās vadītājas, Tautas dailamata meistares – Milda Lapsiņa, Rita Ertmane, Guna Mikelso-ne, Gunta Jēkabsone – un viņu ilgo gadu pārlīgs Mīrza Paegle, Kauc-mindes mājtūrības institūta absolvente.

**Mazsalacā, 12. jūlijā 1996.g.
 Zem ozola kuplajiem zariem ielūdz
 Visvaldis Feldmanis:**

- **Rīgas ielā 4/6 izstāžu zāles svīnīga nodošana tautas LM studijai «Mazsalaca»**
- **Eksposīcijas atklāšana**

Zem caura junta

Neskatošies uz intensīvo Tautas studijas darbu, tās darbnīcas un visa šī nama telpas bija pat ārkārtējā, kritiskā stāvoklī – ieskaņot arī 1. stāvu iedzīvotājus. Taču māju remontēt pilsētas vadība neplānoja. Tobrīd prioritātes bija citas – vidusskolas un slimnīcas celtniecība.

Un tad notika kas neparasts!

Kādas ekskursijas laikā mūsu austuvē – darbnīcā, aplūkojot latviskā šatiersegas un dreļļus, kāds vīrietis, dzīļi aizkustināts, izbrīnīti man jautāja: «Un te, šādos apstākļos top šī lieliskā tautas māksla?!» (Bjodā uz grīdas no griestiem pilēja ūdens...)

Skaidroju vīnam, ka ir vēl slīktāk – pat baumojot, ka ēka paredzēta nojaukšanai.

– Kur tad paliks Tautas studija «Mazsalaca»?

– Nezinu, – atbildēju.

– Nevar būt, – tā svešais, – šī vecā, senatnīgā koka ēka būtībā ir lieliska! Ja vien te būtu vēl kas darāms, es gribētu jums palīdzēt to sakārtot – šīs tautas mākslas brīnuma dēļ, kas te top.

Un tā seno 1867. gadā celto bijušo pagasta un tiesas nama ēku 1994. gadā iegādājās ārzemju latvieši no Austrālijas – Visvaldis Feldmanis, aizrautīgs Tautas studijas darbu apbrīnotājs.

Sekoja konkrēta un mērķtiecīga rīcība – nama tehniskā apsekošana, projektēšana. Remonts – rekonstrukcija vairākās 1. stāva telpās, atjaunojot sākotnējā izskatā durvis, atsedzot griestu sijas. Mecenāts bija apmeties uz dzīvi Rīgā un nežēloja līdzekļus, lai taptu apsolītā izstāžu zāle.

Jaunā izstāžu zāle paspēja vērt durvis vairākām gleznām un lietišķās mākslas meistarū izstādēm. Te viesojusies mākslinieces Māras Zālītes vadītā TTM studija «Umbra» no Rīgas. Te skatīta un apbrīnotā Mārtiņa Dāboliņa un Nikoletas ģimenes izstāde.

Ikvienu apmeklētāju laipni sagaidīja tautas dailamata meistare un zāles galvenā dežurante, mīli sauktais Paegliņš. Vecajā koka namā veidojās savdabīga kultūrvide ar novada tautas mākslas meistarēm. Tomēr pēkšņi viiss mainījās... Arī labvēlība pret tautas mākslas meistarēm.

Visvaldis Feldmanis atklāj Rīgas ielas 4/6 rekonstruēto izstāžu zāli.

Vecajam pagastnamam parādījās atkal jauns īpašnieks! Izrādās – kultūru atbalstošais mecenāts V. Feldmanis kādā darījumā bija zaudējis savam finanšu partnerim. Jaunais saimnieks Gunārs Bajinskis namā sāktos remontdarbus neturpināja... Ignorēja un nepildīja arī Mazsalacas pilsētas domes ar V. Feldmani slēgto līgumu uz 50 gadiem.

Pēdējoreiz Bajinska nama durvis izstāžu zāles apmeklētājiem vēra novadnieka Teņa Nigula fotoizstādes laikā 2000.gada vasarā.

Raksturīgi, ka tieši šai dienā, 18. augustā, tepat kaimiņos, pāris namus tālāk atklāja LKF Ziemeļvidzemes biroju.

Par to, kā beidzās Rīgas ielas 4/6 nama darbnīcās – austuvē tautas studijas «Mazsalaca» ilggadējā darbība, būs jau cits stāsts, ko labāk varēs pastāstīt Dace Jurka.

Dzīju neizpratni rada arī Valsts Pieminekļu aizsardzības inspekcijas un pilsētas vadības vienaldzīgi vērojošā attieksme par šī senā, vēsturiskā koka nama tīšu bojā laišanu.

NELLJA NURMIKA,
 LKF Mazsalacelas kopas vadītāja

P.s. Pateicos «Mazsalacietim» par aizsākto sarunu par visam mūsu novadam tik nozīmīgo seno ēku.

Šādas jaukas pašdarinātās sveces iepriecēs ikvienu, turklāt tas nemaksā neniekā!

Kad gribas paniekoties ar sveču smaržu

Šī nodarbe ir ļoti piemērota, kad pa televizori neko jēdzīgu nerāda, lielus darbus vairs nav spēka uzsākt, bet līdz gulētiešanai vēl atlikušas pāris stundas.

Tev būs vajadzīgi:

* izdegusi sveču galiņi, salauztas vai nodrupušas sveces (ideāli, ja dažādās krāsās), * «ploškas» pamatnīte, * rupjš lina diegs,

* smaržu, kosmētikas, zāļu vai zobupastas iepakojuma kastīte (ja sveci gribi apāļu, nāksies sameklēt kādu apāļu trauciņu), * traucks un karote, ko vari ziedot sveču liešanai.

1) Izkausē traukā sveču galiņus (katru krāsu atsevišķi).

2) Kartona kastītei noīmē apakšu ar izturīgu līmlentu (citādi šķidrains parafīns var sūkties pa līmējuma malām).

3) Iestiprini «ploškas» pamatnītē pietiekami garu diegu (iepriekš izmērcējot to šķidrajā parafīnā) un nostiprini to pa vidu izvēlētajai kastītei.

4) Izkausēto parafīnu lej kārtās, lāujot katrai kārtai labi sacietēt.

5) Kad svece gatava, ieliec to uz nakti (vai vairākām stundām) ledusskapā.

6) No rīta uzmanīgi noplēs kartona kārbīnu no sveces – un, lūk, pašdarinātās bīnumā rokā!

Vari likt adventes vainagā, aizdegt tūlīt, bet varbūt tā var kalpot par lielisku dāvanu kādam mīlam cilvēkam.